

ŽIVOTOPIS

Glavni razlog zašto sam se kao kandidat prijavio da budem sudac Ustavnog suda Republike Hrvatske je što sam prema očitovanju Republike Hrvatske od 18. ožujka 2020. upućeno Europskom sudu za ljudska prava u Strasbourgu u predmetu Šplajt protiv Hrvatske, citat: "... stvorio svojevrsni kaos u kojem sam onemogućio pravilno funkcioniranje i odlučivanje Ustavnog suda"

Dokaz: str.29. očitovanja Štefice Stažnik kao zastupnice RH pred ESLJP

Ako sam ja kaznenom prijavom protiv korumpiranog suca Zvonka Vekića doista stvorio taj kaos u Ustavnom sudu u zgradi u koju nisam nikada kročio, onda bi bilo korektno da mi se pruži prilika kako bih kao sudac Ustavnog suda u slijedećem mandatu pomogao u otklanjanju tog kaosa.

Osim toga, Europski sud za ljudska prava je u predmetu 963/18 Šplajt v. Hrvatska presudio da mi je Ustavni sud u U-III-5639/2013 povrijedio konvencijsko pravo na suđenje u razumnom roku jer je moju ustavnu tužbu riješilo tek nakon 1.398 dana, dok je usporedivu tužbu U-III-5656/2016 riješio za samo 104 dana što je oko 13,5 puta kraće.

I zbog ove činjenice bi bilo korektno da mi se pruži prilika biti sudac Ustavnog suda Republike Hrvatske

Rođen sam . . . . . godine u . . . . . gdje sam završio osnovnu školu, gimnaziju i pravi Pravni fakultet u Osijeku. Sve to prije nego sam u proljeće 1991. „uzeo pušku u ruke“ i diplomirao prije nego su se instant „fakulteti“ mogli završavati u brojnim seoskim veleučilištima u Hrvatskoj i tzv. „univerzitetima“ od Travnika do Banja Luke.

Kao pravnik radio sam prije rata desetak godina u Panonija d.d. u stečaju, a poslije rata u Uredu grada Grada Osijeka, Unikomu d.o.o. i Općini Čeminac odakle me povjerenica Vlade RH Verica Tomić udaljila zbog navodno više teških povreda službene dužnosti i jer ju iz istih razloga nisam zadovoljio u probnom radu. *Nota bene*, prošli tjedan je čak i ministrov Službenički sud u Osječko-baranjskoj županiji protiv mene rješenjem obustavio postupak zbog više teških povreda službene dužnosti što će se neminovno reflektirati i na druge postupke ove premijerove egzekutorice. Tako da se najvjerojatnije neće obistiniti želja okrivljenog župana Anušića da 40 godina završim u dubokoj tamnici

Dokaz: izjava okrivljenika iz zapisnika K-564/2021-15 od 1. rujna 2022.

Iako za suce Ustavnog suda nije potreban pravosudan ispit kako isluženi članovi HDZ i SDP ne bi pod stare dane morali polagati taj zahtjevan ispit, ja sam nakon izvanrednog otkaza u 50. godini života u namjeri da otvorim odvjetnički ured na taj ispit izlazio čak sedam puta. Šest puta sam pod zaporkom položio pismeni dio, ali kad bi mi članovi ispitnog povjerenstva vidjeli ime i prezime, svaki put bih pao na usmenom dijelu. Nisam poslušao savjet jednog suca da ne bacam novac jer neću nikada položiti pravosudni

ispit. Zašto? Zato što im nisam potreban u dobro uigranom sustavu jer se sa mnom ne bi mogli dogovarati da „posređujem“ između stranaka i sudaca u najširem smislu te riječi.

Persona non grata sam u hrvatskom pravosudnom sustavu postao kada sam se počeo sustavnije baviti osječkim Crvenim križem (prodaja vrijednih nekretnina u zemlji i inozemstvu, zarada od turizma i krvi, neizdavanju računa...) na što su reagirali njegovi politički i pravosudni zaštitnici i pokrovitelji; od političara Vladimira Šeksa i Stipe Mesića do ustavnog suca Mate Arlovića, predsjednika Županijskog suda u Osijeku Ninoslava Ljubojevića i više drugih nižerangiranih sudaca. Zbog ovih činjenica koje mi ne jamče nepristrano suđenje, Vrhovni sud je u više slučajeva delegirao oba osječka suda.

Što se tiče znanstvenih radova iz oblasti prava, 2004. godine sam napisao samo kratku priču „Ljubavni zakon“. Ako netko dovede u pitanje ozbiljnost i utjecaj ove priče na rad pravosuđa, priča je objavljena u istoj zbirci priča u kojoj je i sutkinja Županijskog suda u Osijeku Zdenka Leko objavila priču „Emotivni razarač“ u kojoj se ozbiljnije bavi temom o čemu zaljubljena sutkinja razmišlja dok kod kuće čita spise i na raspravi dok šalje ljude u zatvor... Odgovor: Razmišlja koliko njegovih poljubaca stane na njene vjeđe!?

Dokaz: preslika naslovnice zbirke priča i početci dvije priče

U javnosti sam prepoznat kao zviždač koji razotkriva neprimjerene odnose u hrvatskom pravosuđu što se ponekim institucijama baš i ne sviđa; npr. Državno sudbeno vijeće me zbog mog zahtjeva na pristup informacijama nazvalo „budalom i kretenčinom“, a što mi je Republika Hrvatska nakon pravomoćne presude nadoknadila štetu

Dokaz: preslika teksta iz Telegrama: „Skandal u DSV-u: Građane u internoj komunikaciji nazivaju budalama i kretenčinama“.

Tijekom mog radnog spora u kojem je u žalbenom postupku zaposlena kćer suca Zvonka Vekića, u prikupljanja dokumentacije da kod mog poslodavca nije bilo na zakonit način izabranog ni sindikata niti radničkog vijeća, to prikupljanje mi je pokušavala otežati tadašnja predsjednica Trgovačkog suda u Osijeku Vlasta Velicki.

Istu je prvi i jedini nestranački ministar pravosuđa Ivan Šimonović zbog toga što mi je branila i otežavala uvide u Sudski registar prije vremena umirovio.

Dokaz: naslovnica novinskog članka od 22. listopada 2009.

Iz priloženog se vidi da sam u ustavnoj tužbi naveo dovoljno dokaza i zatvoreni krug indicija iz koruptivnog miljea da je sudac Zvonko Vekić i tijekom mog radnog spora bio friendly prema podmićivanju (zapošljavanju kćeri koja nije ispunjavala uvjete). Na ovo sam ukazao prije nego što je Zdravko Mamić USKOKU poslao legendarni USB stick. Problem je što ja u medijima nisam imao *vidljivost* kao Zdravko Mamić sa svojom povjesnom pressicom pa je USKOK previdio moju kaznenu prijavu.

Trenutno se bavim krakom hrvatske Vlade koja u ESLJP u Strasbourgu infiltrira *ad hoc* suce i suce sa vrlo upitnim moralnim karakterom koji u životopisima (sa fotografijom) prešućuju činjenice koje bi ih diskvalificirale. Npr. kandidatkinja Jasna Omejec koja „prođe“ zaboravi navesti istu političku karijeru zbog kojeg kandidatkinja Lovorka Kušan – „ne prođe“!? Izgleda da se isplati biti „zaboravan“

A sudac Davor Derenčinović koji je u mom predmetu jedini razumio moj opis odnosa Zdravka Mamića sa podmićenim Zvonkom Vekićem se nije izuzeo. Iako ga je za njegova pragmatična pravna mišljenja plaćala ista osoba koja je i podmitila suca Zvonka Vekića.

Kako pred kraj životopisa ne bih i ja bio zaboravan kao moja stranačka kolegica Omejec, navodim činjenicu da sam u prošlom stoljeću i ja bio član HSLŠ i LS. Engleski govorim skoro kao hrvatski, a francuskim se služim na razini „pipl mast trast“ Finski i malteški ne razumijem.

Naivno se nadam da ću nakon ovog iskrenog životopisa kao i sudac Mato Arlović imati podršku i HDZ i SDP

U Osijeku, 13. srpnja 2024.

Vladimir Šplajt, mag.iur.

